

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év március hó 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.1713/2015/31. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt csalás büntettének jogszabályi felhívása helyesen a Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (4) bekezdés b./ pont.

A közügyektől eltiltás mértékét 4 (négy) évre enyhíti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 36.320.- (harminchatezer-háromszázhusz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1713/2015/31. számú, 2016. május 25. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat 2. rb. a Btk. 299.§ (1), (2) bekezdés a/ és c/ pontja szerinti befolyással üzérkedés büntette és a helyesen 373. § (1), (2) bekezdés bc/ pont, (4) bekezdés b./ pontja szerinti csalás büntette miatt - halmazati büntetésül - 4 év szabadságvesztésre, 8 év közügyektől és az ügyvédi foglalkozástól végleges hatályú eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a büntetést börtönben kell végrehajtani, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés 2/3-ad részének kitöltését követően határozta meg, kötelezte a vádlottat 17.850.000,- forint vagyonekobzásra, egyben elrendelte a korábban végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett 2 év börtönbüntetés végrehajtását.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a szabadságvesztés tartamának enyhítésére és pénzbüntetés kiszabása végett fellebbezést jelentett be.

A vádlott és védője felmentés és az ítélet hatályon kívül helyezése végett élt perorvoslattal.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.546/2016/1-I. számú átiratában a fellebbezést annyiban módosította, hogy csak a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság perrendszerű bizonyítás keretében tett eleget az ügyfelderítési kötelezettségének és megalapozott teljesen hiánytalan tényállást állapított meg. A bűncselekmény jogi minősítése törvényes, azonban a büntetés kiszabása során nem kapott elegendő súlyt a felfüggesztett

szabadságvesztés hatálya alatti elkövetés, és nem megindokolt a középértékes büntetés kiszabástól való eltérés sem. Erre figyelemmel a kiszabott büntetés súlyosítását kérte, egyben bejelentette, hogy a Főügyészség nem képviselteti magát a másodfokú eljárásban.

A vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához előbb kérelemmel fordult a büntetőeljárás felfüggesztése végett, perújításra hivatkozva, de ezt a Fővárosi Ítéltábla jogerősen elutasította. A nyilvános ülésen a védő az ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődlegesen bizonyítékok hiányában védence felmentést, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Utóbbi indítványát arra alapította, hogy a vádlott védelemhez való joga csorbát szenvedett az eljárásban. A felmentésre tett indítványa kapcsán kifejtette, hogy a vádlott a tartozását mindvégig elismerte, a visszafizetési szándéka fennállt. Az egy millió forintos munkadíj mértéke lehet vita tárgya, de mögötte elvégezett munka állt, a 14 millió forint nem vesztegetésre szánt összeg volt, a 2,800.000,- forint pedig kamat. Harmadlagosan az elítélés esetére a büntetés enyhítése végett is előterjesztette a fellebbezését.

A védelmi fellebbezés részben volt alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A védő hivatkozása az eljárási szabálysértésre a vádlott védelemhez való jogának megsértése tekintetében nem helytálló, az elsőfokú bíróság az irányadó eljárási szabályok szerint járt el, és meg is indokolta álláspontját és eljárását. Mivel az megfelelt a Be. szabályainak, és egyben a Kúria 91. sz. Bkv véleményében kifejtetteknek is a másodfokú eljárásban nem lehetett eredménnyel hivatkozni eljárási szabályok megsértésére. Rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság nem követette el a hivatkozott eljárási szabálysértést, és más eljárási szabályt sem szegett meg.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, és a kellően részletes bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott és a másodfokú eljárásban is irányadó, egyben hiánytalan tényállást állapított meg. A tényállás megállapítása során megindokolta, hogy miért vetette el a vádlott - következetesnek nem tekinthető - védekezését és milyen érvek mellett mérlegelt a tanúk vallomása, a további támogató bizonyítékok és az objektív adatok egyenkénti és együttes összevetésével.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettsége mellett az indokolási kötelezettségét is teljes körben teljesítette, irathúek a megállapításai, a mérlegelési tevékenysége pedig megfelel az ésszerű gondolkodás szabályainak.

Mind a befolyással üzérkedés, mind pedig a csalás kapcsán a vádlott elismerte a pénzösszegek átvételét és a bizonyítási anyag megcáfolta, hogy a vállaltak teljesítése szerint jár volna el. Az átszállítása iránti kérelmet végül maga az elítelt nyújtotta be, mert a vádlott nem tette meg az ígért lépéseket. A 14.000.000,- forint ügyvédi letét célja sem teljesült, és az utóbb kölcsönszerződéssé alakított „sikerdíj” is a vádlottnál maradt. A visszafizetéssel való hitegetés során a vádlott még 2,850.000,- forintot is kicsalt a sértettől. A befolyás latba vetése végett tett személyre történő hivatkozása is több oldalról bizonyítottá vált az eljárásban.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a jogi minősítése is. Az ítélet megváltoztatására azért került sor, mert az elsőfokú bíróság tévesen jelölte meg a vagyon elleni bűncselekmény jogszabályi helyét, továbbá a kiszabott főbüntetéssel nem volt arányos a mellékbüntetés mértéke. A közügyektől eltiltás idejét mérsékelte a másodfokú bíróság, annak tartamát a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékéhez igazította. Az ügyvédi foglalkozástól történő végleges hatályú eltiltás törvényesen alkalmazott szankció, de ezt együtt kellett értékelni a közügyektől eltiltással és ezért is indokolt volt utóbbi enyhítése.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság büntetés kiszabási körülményeket feltáró munkáját alaposnak, a büntetés mértékében megnyilvánuló értékelését pedig helyesnek, a kiszabott büntetést tettarányosnak tartotta. Az ügyész által előterjesztett fellebbezést a büntetés mértékének megemlése érdekében nem látta indokoltnak, mivel a büntetés kiszabási körülmények nem indokolták a középérték alkalmazását. Ugyanakkor a vádlott személyi körülményei, életkora és a nyomozati szak indokolatlan elhúzódásából adódó időmúlás miatt lehetőséget látott arra, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját kedvezőbben, annak fele részében határozza meg.

Mindezekre figyelemmel változtatta meg a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése szerint.

Az ítélet járulékos kérdéseiben törvényes döntés született.

A másodfokú bíróság kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költségre a Be. 381. § (1) bekezdés alapján.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2017. év március hó 30. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1713/2015/31. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.240/2016/15. számú határozatában foglalt változás mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest. 2017. év március hó 30. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő